

2 Treffit

Alex katsoi valokuvaa.

Hän näytti siinä hyvältä.

Tukka oli paksu ja parta tuuhea.

Alexin käden lihakset pullistuivat hienosti ja vatsa näytti kovalta laudalta.

Kuvan oli ottanut entinen tyttöystävä.

Kuva sopi hyvin nettiin.

Alex teki itsestään esittelyn sinne, sillä oli aika löytää uusi tyttöystävä.

Alex katsoi peiliin.

Ehkä kasvot olivat nyt paksut ja vatsa iso, erilainen kuin valokuvassa.

Olut ja pitsa olivat maistuneet, kun tyttöystävä oli jättänyt hänet.

Alex ei osannut laittaa ruokaa, vaikka isä oli joskus yrittänyt opettaa.

Alex ihaili peilikuvaansa.

Hän käänsi päätään puolelta toiselle ja ajatteli, että hän näytti vielä aika hyvältä ja nuorelta.

Hän kiskoi parrasta yhden harmaan karvan.

★

Alex kirjoitti esittelyn nettiin.

”Olen noin 25-vuotias.

Pidän itsestäni huolta ja ulkoilen paljon.

Rakastan hyvää ruokaa ja naisia.

Olen rehellinen ja hyvä sinulle, joka arvostat todellista miestä.”

Alex klikkasi, ja niin treffi-ilmoitus oli netissä.

Aika pian Alex sai vastauksia.

Alex valikoi: yksi nainen oli liian vanha, yksi oli liian nuori ja yksi liian tavallinen.

Lila näytti kuvassa ihanalta.

Lilan silmät olivat mustat kuin kuuma yö.

Nainen tuntui mukavalta ja oikealta, myös ikä sopi, Lila oli 25-vuotias.

Hän kertoi, että hän arvosti luontoa ja aitoja, suoria miehiä.

Alex vastasi Lilalle, ja he vaihtoivat muutaman viestin.

Lila suostui tapaamaan vain, jos muita ihmisiä oli ympärillä. He tekivät treffit ravintolaan.

★

Alex oli kohtelias:

- Lila, ihana tavata.
Tilaa ihan mitä vain, minä maksan.

Lila kertoi,

että hän syö vain kasvisruokaa.

Lila tilasi tattirisoton ja ihastui:

- Tykkään sienistä, tämä on tosi hyvää.

Alex tarttui siihen:

- Muuten, minä teen myös herkullista ruokaa.

Alex katui heti,

että hän ei puhunut Lilalle totta.

Hän ei silti korjannut asiaa.

Hän pelkäsi,

että Lila jättäisi hänet heti.

Lila ihastui sieniruokaan.

Hän taisi ihastua myös Alexiin, sillä hän halusi tavata toisen kerran.

Alex hehkui onnea ja suunnitteli uusia treffejä.

Hän halusi tutustua Lilaan, hän halusi Lilan.

Alex kutsui Lilan kotiinsa.

Hän lupasi tarjota sellaista ruokaa, josta Lila tykkää.

Lilalla oli parempi idea:

- Käydään ensin sienessä.

Alex ei ollut varma, mitä Lila tarkoitti.

Ehkä Alex näytti oudolta, sillä Lila selitti heti:

- Mennään sienestämään, metsään poimimaan sieniä.

Sen jälkeen voit tehdä sienistä ruokaa.

Metsät eivät olleet Alexille tuttuja, eikä hän tuntenut sieniä.

Eikä hän osannut laittaa ruokaa.

Sitä hän ei Lilalle sanonut vaan:

- Tosi hyvä idea.

Koska lähdetään?

★

Alex ja Lila tapasivat ulkoilualueella, joka oli lähellä kaupunkia.

Bussilla pääsi sinne, ja siksi siellä oli paljon ihmisiä.

Alex ei ensin tuntenut Lilaa.

Lilalla oli tiukasti huivi päässä.

Alex sanoi Lilalle:

- En tiennyt, että käytät huivia.

Vähän Alex kyllä nyt ihmetteli,

miksi Lila oli ravintolassa ilman huivia.

Alex ei sanonut siitä mitään Lilalle.

- Syksyllä metsässä tiukka huivi on hyvä,

Lila sanoi Alexille.

Alex nyökkäsi Lilalle,

vaikka hän ei tajunnut Lilan vastausta.

Alex ei ymmärtänyt,

miksi huivi ja metsä kuuluivat yhteen.

Alex ja Lila kävelivät metsään.

Ulkoiualueen polut olivat leveitä kuin tiet.

Alex yritti ottaa Lilaa kädestä kiinni.

Alex irrotti käden heti,

kun vastaan tuli muita ihmisiä.

Alex ajatteli, että Lila ei varmasti halua,

että muut näkevät heidät käsi kädessä.

Lilalla oli huivi ja varmasti tarkat säännöt siitä, miten ulkona täytyy käyttäytyä.

Alex teki päätöksen.

Oli varmasti hyvä,

että muut ihmiset eivät näe heitä.

Alex pyysi Lilaa:

- Mennään pois polulta.

Lilan mielestä se oli hyvä ajatus:

- Tietysti, ei sienet polulla kasva.

Pari kulki metsässä,

ja Alex yritti tulla aina Lilan lähelle.

Lila meni pois päin ja sanoi:

- Emme löydä tarpeeksi sienä,

jos kuljemme vierekkäin.

Mene muutaman metrin päähän.

★

Alex löysi ensimmäisen sienen ja näytti sitä ylöspästä Lilalle.

Lila katsoi sientä ja Alexia:

- Alex, tuo on myrkyllinen.
- Vitsi, vitsi, mutisi Alex.

Pari kulki pitkin metsää.

Alexin korvissa välillä surisi.

Alex ajatteli,

että hän varmaan jännitti Lilaa.

Siksi korvissa surisi.

Lila ei saanut huomata,

että Alex ei osannut olla metsässä.

Alexin tukkaa ja partaa kutitti.

Alex ajatteli,

että hän oli varmasti allerginen metsälle.

Lila oli metsässä kuin kotonaan.

Hän löysi muutaman tatin ja keltaisia sieniiä.

Lila näytti niitä Alexille:

- Ihania kantarelleja.

Odotan, mitä kokkaat näistä minulle.

- Niin minäkin, Alex sanoi itselleen.

★

Alex ja Lila matkustivat takaisin kaupunkiin. He istuivat bussissa vierekkäin.

Alex vilkuili muita matkustajia ja ajatteli, että pian hän ottaisi Lilan kädestä kiinni.

Kukaan muu ei huomaisi sitä bussissa.

Alexin suunnitelma ei onnistunut.

Kun Alex yritti tarttua Lilan käteen, Lila nosti kätensä huiviin.

Lila riisui huivin ja laittoi sen kassiin.

Hän levitti pitkät, mustat hiukset hartioilleen.

Alex ihmetteli taas:

- Ai, sä et käytä koko ajan huivia.

Lila ei kuullut tai ei halunnut vastata.

Alexin hiuksia ja partaa kutitti taas.

Hän pelästyi:

Mitä jos hän oli allerginen Lilalle?

Se ei voinut olla totta,

Lila oli niin ihana.

Alex ei ollut ennen tuntenut samanlaista kutinaa.

Alex laittoi silmät kiinni.

Hän tunsu niskassa kosketuksen, sitten pienen nipistyksen.

Alex piti vielä silmät kiinni.

Hän nautti hetkestä.

Hän uskoi, että Lila silitti hänen niskansa.

Lila varmasti leikki hänellä
ja halusi Alexin huomion.

★

Alex avasi silmät.

Lilan sormet olivat kämnykässä kiinni,
hän selasi nettiä.

Ei kai hän etsinyt jo uutta kaveria netistä?

Ei Lila ollut koskenut häneen.

Mikä sitten Alexin niskaa kutitti ja nipisti?

Alex vei käden niskaan.

Siellä oli jotain.

Myös korvien takana kuittii,

sitten parrasta liikkui jotain kaulalle.

Lila katsoi Alexiin:

- Ai, metsässä oli noin paljon hirvikärpäsiä.

Nyt ne kulkee sun hiuksista

ja parrasta muulle iholle.

Niitä voi löytyä vielä huomenna sun parrasta.

Mä käytän huivia metsässä,

että hirvikärpäset eivät löydä mun hiuksia.

Alex kirkui ja sekoitti hiuksiaan:

- Mitä? Mitä kärpäsiä? Hirvikärpäsiä?

Lila katsoi Alexia ja ihmetteli:

- Etkö sä tiedä?

Sä kirjoitit treffi-ilmoitukseen,
että sä ulkoilet paljon.

Siksi mä luulin,

että sä tiedät metsät, sienet
ja hirvikärpäset.

Lila selitti Alexille:

- Syksyllä metsässä on hirvikärpäsiä.

Ne etsii talveksi pesää,
niiden koti on hirven turkki.

Jos ne ei löydä hirviä,
ne lentää ihmisen hiuksiin.

Ne takertuu hiuksiin,

eikä niitä saa helposti pois.

Ja parta taitaa olla myös hyvä paikka.

Sä olet nyt hirvikärpästen pesä.

Lila katsoi uudestaan Alexia ja sanoi:

- Ja on aika hölmöä,
että sä et kysy tai sano asioita suoraan.

★

Alex juoksi bussista ulos.
Lila tuli perässä.
Alex pelkäsi ja oli varma tuhosta.
Hän oli täynnä hirvikärpäsiä
ja menetti Lilan.

Alex huusi,
äänessä ei ollut toivoa:
- En mä ulkoile,
en ole ennen käynyt metsässä.
En mä tunne sieniä,
enkä mä osaa laittaa ruokaa.
Ja mä olen jo melkein 33-vuotias.

Alex piti pienen tauon.
Sitten Alex kysyi hiljaa:
- Lila, miten nää hirvikärpäset
saa pois mun tukasta ja parrasta?
Voitko sä auttaa mua?

Lila näytti siltä,
että Alexin puhe ei häntä yllättänyt.
- Alex, nyt sä olet todellinen, rehellinen mies,
jota sä treffi-ilmoituksessa mainosit.

Annan sinulle vielä mahdollisuuden.
Mennään mun luo.
Mä opetan sulle,
miten sienistä kokataan ruokaa.
Ja mä lupaan nyyppiä
jokaisen hirvikärpäsen sun parrasta.
Sä lupaat kaksi asiaa.
Sä lopetat valehtelun
ja kysyt aina,
jos sä et ymmärrä jotain.